ARREST VAN HET HOF VAN 17 JUNI 1975 [1]

Pastificio Triestino tegen Amministrazione delle Finanze dello Stato (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Pretore te Triëst)

Zaak 93-74

Samenvatting

1. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Conjunctuurpolitiek — Fluctuatie der munteenheden — Monetaire compenserende bedragen — Verwerkte produkten — Belasting bij invoer uit derde landen — Begrip*
   (Verordening van de Raad nr. 974/71, art. 4 bis, lid 2)

2. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Conjunctuurpolitiek — Fluctuatie der munteenheden — Basisprodukten — Nulheffing — Verwerkte produkten — Compenserende bedragen bij uitvoer — Afwezigheid daarvan*
   (Verordening van de Raad nr. 974/71, art. 4 bis, lid 2)

1. De belasting bij invoer uit derde landen, bedoeld in artikel 4 bis, lid 2, van verordening nr. 974/71, zoals gewijzigd bij verordening nr. 509/73, moet bij de in artikel 1, lid 2, sub b) dezer verordening bedoelde produkten, waarvan de prijs afhankelijk is van die der produkten waarvoor in het kader van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten is voorzien in interventiemaatregelen, worden geacht alleen te bestaan uit het variabele element, dat is bedoeld om rekening te houden met de prijzen van de basisprodukten.
2. Wanneer de heffing op de basislandbouwprodukten nihil is, mag bij uitvoer van de verwerkte produkten geen monetair compenserend bedrag worden toegepast.

In de zaak 93-74,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Pretore te Triëst, in de aldaar dienende procedure tussen

1 — Procestaal: Italiaans.

PASTIFICIO TRIESTINO

en

AMMINISTRAZIONE DELLE FINANZE DELLO STATO

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van artikel 4 bis, lid 2, eerste alinea, van 's Raads verordening (EEG) nr. 974/71 van 12 mei 1971, betreffende bepaalde conjunctuurpolitieke maatregelen welke naar aanleiding van de tijdelijke verruiming van de fluctuatiemarges van de valuta's van sommige Lid-Staten dienen te worden genomen in de landbouwsector (PB nr. L 106 van 12 mei 1971, blz. 1), zoals gewijzigd bij 's Raads verordening (EEG) nr. 509/73 van 22 februari 1973 (PB nr. L 50 van 23 februari 1973, blz. 1),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, J. Mertens de Wilmars en A. J. Mackenzie Stuart, Kamerpresidenten, A. M. Donner, R. Monaco, P. Pescatore, H. Kutscher, M. Sørensen en A. O'Keeffe (rapporteur), Rechters,

Advocaat-Generaal: G. Reischl
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de verwijzingsbeschikking en de krachtens artikel 20 van 's Hofs EEG-Statuut ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — Overzicht van de feiten en het procesverloop

Verordening nr. 974/71 machtigt de Lid-Staten die toestaan dat bij handelstransacties de wisselkoers van hun munteenheid de bij de internationale regeling toegelaten fluctuatiegrens overschrijdt, compenserende bedragen te heffen bij invoer en toe te kennen bij uitvoer.

Volgens artikel 1, lid 2, dezer verordening zijn de compenserende bedragen van toepassing enerzijds op produkten waarvoor in het kader van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten is voorzien in interventiemaat-

regelen, en anderzijds op produkten waarvan de prijs afhankelijk is van die der eerstgenoemde en die onder de gemeenschappelijke ordening der markten vallen of het voorwerp zijn van een specifieke regeling krachtens artikel 235 van het Verdrag.

Luidens de laatste overweging bij verordening nr. 974/71 mogen de compenserende bedragen niet hoger zijn dan strikt noodzakelijk is om de invloed te compenseren van de monetaire maatregelen op de prijzen van de basisprodukten waarvoor is voorzien in interventiemaatregelen en mogen zij slechts worden toegepast in gevallen waarin deze invloed moeilijkheden zou veroorzaken.

Voor de berekening van de bedragen bepaalt artikel 2, lid 2, der verordening dat voor produkten waarvoor geen interventiemaatregelen gelden, namelijk verwerkte produkten, de compenserende bedragen gelijk zijn aan de invloed die de prijzen van het betrokken produkt ondergaan door de toepassing van het compenserend bedrag op de prijzen van het produkt waarvan eerstgenoemde prijzen afhankelijk zijn.

Bij verordening nr. 509/73 werd aan verordening nr. 974/71 een artikel 4 bis toegevoegd, volgens hetwelk in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten en met derde landen de compenserende bedragen die ten gevolge van een waardedaling van de betrokken munteenheid van toepassing zijn, niet hoger mogen zijn dan de belasting bij invoer uit derde landen.

Verordening nr. 2102/73 van de Commissie van 31 juli 1973 (PB nr. L 213 van 1 augustus 1973, blz. 1) stelde in bijlage I, deel 8, de per 1 augustus 1973 toepasselijke compenserende bedragen bij de invoer van uit meel van durum tarwe vervaardigde deegwaren, afkomstig uit Italië (tariefpost 19.03), op 3 365 lire per 100 kg.

Op 6 augustus 1973 exporteerde verzoekster in het hoofdgeding, gevestigd te Triëst, 20 205 kg uit meel van durum tarwe vervaardigde deegwaren naar de Bondsrepubliek Duitsland.

De douane hief over deze export een compenserend bedrag van 679 940 lires.

Verzoekster in het hoofdgeding trachtte de betaling van dit bedrag te ontgaan op grond dat krachtens artikel 4 bis van verordening nr. 974/71, toegevoegd bij verordening nr. 509/73, dergelijke bedragen niet meer mochten worden toegepast, zodra verordening nr. 2134/73 van 3 augustus 1973 (PB nr. L 216 van 4 augustus 1973, blz. 1) de heffing op durum tarwe voor de betrokken periode (van 4 tot 7 augustus 1973) op nul had gesteld.

Van oordeel dat de heffing van de compenserende bedragen onverschuldigd was, diende zij bij de Pretore te Triëst een verzoek in om een dwangbevel ten einde terugbetaling te verkrijgen.

Overwegende dat eerst enkele vragen van Gemeenschapsrecht moesten worden opgelost, besloot de Pretore bij beschikking van 7 december 1974 het geding te schorsen en het Hof van Justitie krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag te verzoeken bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. moet voor de toepassing van artikel 4 bis, lid 2, van verordening nr. 509/73, de belasting bij invoer voor deegwaren worden geacht alleen uit het variabele element te bestaan, dan wel uit dat variabele element en het vaste element, bedoeld in verordening nr. 160/66?
2. ingeval de belasting bij invoer alleen bestaat uit het variabele element, kon Italië dan rechtmatig het in de verordeningen nrs. 974/71, 648/73 en 1463/73 genoemde compenserende bedrag ad 3 365 lire per 100 kg produkt (vgl. verordening nr. 2102/73/EEG, bijlage I, deel 8, — tariefpost 19.03) toepassen bij de uitvoer van deegwaren naar Lid-Staten en naar derde landen gedurende het tijdvak dat de heffingen over het basisprodukt

— durum tarwe — (die het variabele element vormen bij deegwaren) gelijk waren aan nul?
In elk geval: wanneer de heffing bij invoer over het basisprodukt hoger is dan nul, kan het monetaire compenserende bedrag bij uitvoer dan hoger zijn dan genoemde heffing?

De verwijzingsbeschikking is op 13 december 1974 ingeschreven ter griffie van het Hof.

Overeenkomstig artikel 20 van 's Hofs EEG-Statuut zijn door verzoekster in het hoofdgeding en door de Commissie van de Europese Gemeenschappen schriftelijke opmerkingen ingediend.

Het Hof heeft, op rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, besloten af te zien van instructiemaatregelen.

II — Schriftelijke opmerkingen, ingediend krachtens artikel 20 van 's Hofs EEG-Statuut

a) Ten aanzien van de eerste vraag

De *Commissie* meent dat er geen enkele grond bestaat voor een heronderzoek van de vraag waarop het Hof in zijn arrest van 12 november 1974 in de zaak 34-74, Roquette Frères tegen Franse Regering (Jurispr. 1974, blz. 1217), het volgende antwoord heeft gegeven:

„de „belasting bij invoer" uit derde landen, bedoeld in artikel 4 bis, lid 2, van verordening nr. 974/71, zoals gewijzigd bij verordening nr. 509/73, moet worden geacht bij de in artikel 1, lid 2, alinea b) van die zelfde verordening bedoelde produkten welker prijs afhankelijk is van die der produkten waarvoor in het raam van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten interventiemaatregelen zijn voorzien, alleen te bestaan uit het variabele element, dat bedoeld is om rekening te houden met de prijzen der basisprodukten."

Verzoekster in het hoofdgeding betoogt dat het Hof zich in genoemd arrest heeft uitgesproken in de zin van haar stelling dat de belasting bij invoer — bedoeld in het, bij verordening nr. 509/73 toegevoegde, artikel 4 bis — uitsluitend over het basisprodukt moet worden berekend.

In tegenstelling tot wat de Commissie in haar opmerkingen had betoogd, heeft het Hof voor recht verklaard dat het vaste element niet onder de belastingen bij invoer kon worden begrepen, omdat de exporteurs van verwerkte produkten anders een belasting zou worden opgelegd zonder enig verband met de monetaire fluctuaties.

Men zou tot dezelfde conclusie moeten komen, wanneer ook het variabele element geen verband lijkt te hebben met deze fluctuaties. En dit is het geval geweest bij de export van deegwaren, vervaardigd uit basisprodukten waarop genoemde fluctuaties geen feitelijke invloed hebben gehad.

b) Ten aanzien van de tweede vraag

De *Commissie* merkt op dat de vraag op twee verschillende manieren kan worden opgevat:

1. Ingeval de belasting bij invoer alleen uit het variabele element bestaat, kan een Lid-Staat het monetair compenserend bedrag dan toepassen op het gedeelte dat eventueel het bedrag van het variabele element overschrijdt?

De Commissie verklaart dat zij bij het vaststellen van de compenserende bedragen onmogelijk rekening kan houden met de aftoppingsregel bij elke wijziging van de invoerbelasting. De factoren waarvan de compenserende bedragen en de invoerbelasting afhangen, verschillen immers en evolueren niet even snel. Daarom dienen de Lid-Staten van geval tot geval de verevening te verrichten. Aldus opgevat, dient de vraag ontkennend te worden beantwoord, daar artikel 4 bis

van verordening nr. 974/71 geen beoordelingsmarge laat aan het optreden der Lid-Staten.

2. Ingeval de belasting bij invoer alleen uit het variabele element bestaat, moet artikel 4 bis van verordening nr. 974/71 dan aldus worden uitgelegd dat het de mogelijkheid biedt tot toepassing op een verwerkt produkt van een hoger compenserend bedrag dan de heffing bij invoer van het basisprodukt op dezelfde datum, of althans tot toepassing van enig monetair compenserend bedrag, wanneer de heffing bij invoer van het basisprodukt op de betrokken datum gelijk is aan nul?

Op 6 augustus 1973 was de invoerheffing over durum tarwe nul (verordening nr. 2134/73), bedroegen de compenserende bedragen bij uitvoer van dit produkt uit Italië 20 151 lire per ton (verordening nr. 2102/73, bijlage I, deel 1), was het variabele element bij invoer van deegwaren in Italië 3 612 lire per 100 kg (verordening nr. 2210/73, bijlage I), en het vaste element 12 % (verordening nr. 1173, bijlage), en beliepen de compenserende bedragen bij uitvoer dezer voedingsmiddelen uit Italië 3 365 lire per 100 kg (verordening nr. 2102/73, bijlage I, deel 8). Aldus overschreden de compenserende bedragen voor deegwaren niet het bedrag van het variabele element, zulks overeenkomstig 's Hofs latere uitspraak in arrest 34-74.

Al moet in beginsel bij een nulheffing op durum tarwe het variabele element, bedoeld om rekening te houden met de invloed die de prijs van het verwerkte produkt ondergaat door het prijsverschil voor het basisprodukt in de Gemeenschap enerzijds en op de wereldmarkt anderzijds, ook gelijk zijn aan nul, toch moet het antwoord genuanceerd worden. Immers, terwijl de importheffing voor durum tarwe dagelijks kan worden vastgesteld, wordt het voor de verwerkte produkten geldende variabele element voor elk kwartaal vastgesteld ingevolge artikel 6, lid 1, van verordening nr. 1059/69 (PB nr. L 141 van 12 juni 1969, blz. 1), die de door de nationale rechter genoemde verordening nr. 160/66 heeft vervangen. Lid 2 van artikel 6 luidt:

„het variabele element wordt berekend op grond van het verschil, bepaald voor de hoeveelheid van elk der in aanmerking te nemen basisprodukten, tussen:
a) het gemiddelde van de drempelprijzen geldend voor elk van de drie maanden van het kwartaal waarvoor het variabele element wordt vastgesteld, en
b) het gemiddelde van de cif-prijzen (met uitzondering van de speciale cif-prijzen) of van de franco-grensprijzen die, naar gelang van het geval, voor het vaststellen van de heffingen voor elk der betrokken basisprodukten aangehouden worden; dit gemiddelde wordt berekend over een tijdvak dat de eerste 15 dagen van de maand voorafgaand aan het kwartaal waarvoor het variabele element wordt vastgesteld en de onmiddellijk daaraan voorafgaande twee maanden omvat.

Dit systeem is noodzakelijk:
1. om rekening te houden met het tijdsverschil tussen het moment dat het verwerkte produkt in de Gemeenschap wordt ingevoerd en het voorafgaande tijdstip dat het basisprodukt voor de vervaardiging ervan is gebruikt;
2. om dwingende redenen van administratieve aard;
3. om commerciële redenen die een garantie voor de stabiliteit der lasten verlangen.

Aldus opgevat, dient op de vraag te worden geantwoord dat de belasting bij invoer over het verwerkte produkt en niet over het basisprodukt moet worden berekend.

Verzoekster in het hoofdgeding wijst erop dat de door de Commissie krachtens artikel 155 van het EEG-Verdrag vastgestelde verordeningen staan of vallen met de uitleg der verordeningen die door de Raad zijn vastgesteld.

Zij geeft dan ook een uitlegging, volgens verschillende methoden, van de verordeningen van de Raad om aan te tonen dat alleen de heffingen op het basisprodukt onder het begrip belasting bij invoer vallen.

1. Teleologische interpretatie

De toepassing van de bij verordening nr. 2102/73 van de Commissie vastgestelde compenserende bedragen op deegwaren die in het tijdvak na 1 augustus 1973 uit Italië zijn geëxporteerd, heeft gevolgen gehad die ingaan tegen het door de Raad in de verordeningen nrs. 974/71 en 509/73 nagestreefde doel om de normale ontwikkeling van de conjunctuur in de landbouwsector te waarborgen. Een voorbeeld ter illustratie: voor durum tarwe die op 6 augustus 1973 uit derde landen of uit de Lid-Staten in Italië werd ingevoerd en in de vorm van griesmeel weer werd uitgevoerd naar de Bondsrepubliek Duitsland, gold geen compenserend bedrag, overeenkomstig artikel 4 bis, toegevoegd bij verordening nr. 509/73. De prijs van griesmeel dat in de Bondsrepubliek tot deegwaren wordt verwerkt, wordt dus niet met een compenserend bedrag belast. Indien hetzelfde meel daarentegen in Italië tot deegwaren zou zijn verwerkt, zou de prijs bij uitvoer naar de Bondsrepubliek Duitsland wel met de compenserende bedragen worden verhoogd. Dit zelfde zou zich voordoen ingeval durum tarwe, bestemd voor verwerking tot meel, uit Italië zelf afkomstig zou zijn en rechtstreeks naar de Bondsrepubliek zou worden uitgevoerd. In beide gevallen wordt de mededinging vervalst en worden de doelstellingen van verordening nr. 974/71 miskend.

2. Grammaticale interpretatie

Zowel in de laatste overweging als in artikel 2, lid 2, van verordening nr. 974/71 wordt de prijs van het basisprodukt als uitgangspunt genomen. Indien het basisprodukt geen veranderingen ondergaat, zou het niet alleen geen zin hebben, maar is het krachtens de laatste zinsnede van die overweging zelfs verboden achteraf compenserende bedragen toe te passen. Volgens arrest 34-74 „moet volgens deze bepaling parallellie tussen de toepassing der compenserende bedragen op basisprodukten en op verwerkte produkten worden betracht". Artikel 4 bis heeft als eerste functie de compenserende bedragen bij invoer uit derde landen te doen samenvallen met die welke bij uitvoer naar welk land dan ook worden toegepast. Het moet zo worden gehanteerd dat de economische realiteit wordt geëerbiedigd. Deze realiteit zou worden miskend, wanneer de toepassing van compenserende bedragen bij de enorme hoeveelheid uitgevoerde Italiaanse deegwaren afhankelijk zou worden gesteld van de behandeling van de geringe hoeveelheid in Italië ingevoerde deegwaren.

3. Interpretatie naar analogie

Een reeks andere communautaire maatregelen, naar analogie uitgelegd, toont aan dat men in alle gevallen moet uitgaan van het basisprodukt om de gemeenschappelijke mechanismen te kunnen toepassen.

4. Interpretatie volgens economische criteria

De mechanismen van de communautaire landbouwregeling en de terminologie zelf van de ordening der landbouwmarkten stellen verwerkte produkten gelijk met het basisprodukt.

Wat het tweede gedeelte van de tweede vraag betreft, bepaalt artikel 4 bis dat de compenserende bedragen bij uitvoer niet hoger mogen zijn dan de belasting bij invoer van het produkt uit derde landen, of deze nu nul is of hoger dan nul.

Overwegende dat verzoekster in het hoofdgeding, ten deze vertegenwoordigd door G. M. Ubertazzi en F. Capelli, advocaten te Milaan, en de Commissie, ten deze vertegenwoordigd door G. Marenco, ter terechtzitting van 29 april 1975 mondelinge opmerkingen hebben gemaakt;

Overwegende dat de Advocaat-Generaal ter terechtzitting van 14 mei 1975 conclusie heeft genomen.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat de Pretore te Triëst bij beschikking van 7 december 1974, ingekomen ter griffie van het Hof op 13 december 1974, krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag twee vragen heeft gesteld inzake de uitlegging van artikel 4 bis, lid 2, eerste alinea, van 's Raads verordening (EEG) nr. 974/71 van 12 mei 1971, betreffende bepaalde conjunctuurpolitieke maatregelen welke naar aanleiding van de tijdelijke verruiming van de fluctuatiemarges van de valuta's van sommige Lid-Staten dienen te worden genomen in de landbouwsector (PB nr. L 106 van 12 mei 1971, blz. 1), zoals gewijzigd bij 's Raads verordening (EEG) nr. 509/73 van 22 februari 1973 (PB nr. L 50 van 23 februari 1973, blz. 1);

2 dat in de eerste plaats wordt gevraagd of voor de toepassing van artikel 4 bis, lid 2, van genoemde verordening, de belasting bij invoer voor deegwaren moet worden geacht alleen uit het variabele element te bestaan, dan wel uit dat variabele element en het vaste element, bedoeld in verordening nr. 160/66;

3 dat in de tweede plaats wordt gevraagd of, ingeval de belasting bij invoer alleen bestaat uit het variabele element, Italië dan rechtmatig het in de verordeningen nrs. 974/71, 648/73 en 1463/73 genoemde compenserende bedrag ad 3 365 lire per 100 kg produkt (vgl. verordening nr. 2102/73/EEG, deel 8, bijlage I — tariefpost 19.03) kon toepassen bij de uitvoer van deegwaren naar Lid-Staten en naar derde landen gedurende het tijdvak dat de heffingen over het basisprodukt — durum tarwe — (die het variabele element vormen bij deegwaren) gelijk waren aan nul en of in elk geval, wanneer de heffing bij invoer over het basisprodukt hoger is dan nul, het monetaire compenserende bedrag bij uitvoer dan hoger kan zijn dan genoemde heffing;

4 Overwegende dat deze vragen zijn gerezen in een door verzoekster in het hoofdgeding bij de Pretore de Triëst aanhangig gemaakte dwangbevelprocedure tegen de administratie der financiën van de Italiaanse Republiek ten einde terugbetaling te verkrijgen van compenserende bedragen die zij over de export van deegwaren had moeten betalen op een tijdstip dat, bij ontbreken van enige belasting bij invoer, krachtens de bepalingen van verordeningen nr. 974/71 geen enkel compenserend bedrag van toepassing was op het basisprodukt durum tarwe;

Ten aanzien van de eerste vraag

5 Overwegende dat het Hof bij arrest van 12 november 1974 in de zaak 34-74 heeft uitgesproken, dat de belasting bij invoer uit derde landen, bedoeld in artikel 4 bis, lid 2, van verordening nr. 974/71, zoals gewijzigd bij verordening nr. 509/73 moet worden geacht bij de in artikel 1, lid 2, alinea b, van die zelfde verordening bedoelde produkten welker prijs afhankelijk is van die der produkten waarvoor in het raam van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten interventiemaatregelen zijn voorzien, alleen te bestaan uit het variabele element, dat bedoeld is om rekening te houden met de prijzen der basisprodukten;

Ten aanzien van de tweede vraag

6 Overwegende dat verordening nr. 974/71, zoals nadien aangevuld, de invloed van de verruiming van de fluctuatiemarges van sommige Lid-Staten op de werking der landbouwmarkten heeft willen opvangen door bij invoer van landbouwprodukten geheven c.q. bij uitvoer van die produkten betaalde compenserende bedragen;

7 dat in de laatste overweging bij genoemde verordening erop wordt gewezen dat de bedragen niet hoger dienen te zijn dan strikt noodzakelijk is om de invloed te compenseren van de monetaire maatregelen op de prijzen van de basisprodukten waarvoor is voorzien in interventiemaatregelen en slechts van toepassing dienen te zijn in die gevallen waarin deze invloed moeilijkheden zou veroorzaken;

8 dat die bedragen volgens artikel 2, lid 1, dier verordening naar gelang van de geconstateerde schommelingen der wisselkoersen worden vastgesteld voor de basisprodukten waarvoor in het kader van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten in interventiemaatregelen is voorzien;

9 dat de compenserende bedragen volgens lid 2 van dat artikel voor verwerkte produkten gelijk zijn aan de invloed die de prijzen van het betrokken produkt ondergaan door de toepassing van het compenserend bedrag op de prijzen van het basisprodukt waarvan zij afhankelijk zijn;

10 dat, ten einde te voorkomen dat bij waardedaling van de munteenheid van een Lid-Staat te hoge compenserende bedragen worden toegepast, waardoor

de markten binnen de Gemeenschap zouden kunnen worden verstoord, verordening nr. 974/71 bij verordening nr. 509/73 is aangevuld met een artikel 4 bis, in welks lid 2 wordt bepaald dat „in het handelsverkeer tussen de Lid-Staten en met derde landen ... de compenserende bedragen die ten gevolge van een waardedaling van de betrokken munteenheid van toepassing zijn, niet hoger [mogen] zijn dan de belasting bij invoer uit derde landen";

11 dat de toepassing van deze bepaling na de stijging van de graanprijzen op de wereldmarkt ertoe heeft geleid dat de monetaire compenserende bedragen niet meer op de handel in durum tarwe werden toegepast zodra de cif-prijs was komen te liggen op het peil van de drempelprijs, al bleven deze bedragen wel gelden;

12 dat bij verordening nr. 2102/73 van de Commissie van 31 juli 1973 (PB nr. L 213, blz. 1), per 1 augustus 1973 de toepasselijke monetaire compenserende bedragen voor durum tarwe (tariefpost 10.01 B) op 20 151 lire per ton en voor deegwaren (tariefpost 19.03) op 3 365 lire per 100 kg werden vastgesteld, hoewel op dat tijdstip de heffing op durum tarwe sedert 28 juli 1973 nihil was ingevolge verordening nr. 2031/73 van de Commissie van 27 juli 1973 (PB nr. L 207 van 28 juli 1973, blz. 3), terwijl de heffing op deegwaren voor het derde kwartaal van 1973 op 3 612 lire per 100 kg was gesteld bij verordening nr. 2210/73 van de Commissie van 27 juli 1973 (PB nr. L 231 van 20 augustus 1973, blz. 1);

13 dat de aldus voor deegwaren vastgestelde monetaire compenserende bedragen blijkbaar noodzakelijk zijn om de invloed te compenseren die deze produkten ondergaan door de toepassing van de in die verordening genoemde compenserende bedragen op het basisprodukt waarvan zij afhankelijk zijn, gelet op het feit dat voor de vervaardiging van 100 kg deegwaren 167 kg durum tarwe zijn benodigd;

14 dat, waar op 6 augustus 1973 geen compenserend bedrag op grond van artikel 4 bis, lid 2, van verordening nr. 974/71 bij invoer van het basisprodukt (durum tarwe) werd verstrekt of bij uitvoer werd geheven, de toepassing van compenserende bedragen op verwerkte produkten in strijd zou zijn geweest met het doel, gesteld in de laatste overweging en in artikel 2, lid 2, van verordening nr. 974/71, namelijk dat het wegens een waardedaling van de betrokken munteenheid op het verwerkte produkt toepasselijke compenserende bedrag gelijk is aan de invloed die de prijs van het betrokken produkt ondergaat

door de toepassing van het compenserende bedrag op de prijzen van het basisprodukt waarvan eerstgenoemde prijs afhankelijk is;

15 dat bijgevolg het bij verordening nr. 509/73 toegevoegde artikel 4 bis, lid 2, aldus moet worden verstaan dat, indien op het basisprodukt geen compenserend bedrag wordt toegepast, ook op het verwerkte produkt geen compenserend bedrag mag worden toegepast;

16 dat op de tweede vraag mitsdien moet worden geantwoord dat, wanneer de heffing op de basislandbouwprodukten nihil is, bij uitvoer van de verwerkte produkten geen monetair compenserend bedrag mag worden toegepast;

Ten aanzien van de kosten

17 Overwegende dat de kosten, door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen;

18 dat de procedure ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding als een aldaar gerezen incident is te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende op de door de Pretore te Triëst bij beschikking van 7 december 1974 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1. **De belasting bij invoer uit derde landen, bedoeld in artikel 4 bis, lid 2, van verordening nr. 974/71, zoals gewijzigd bij verordening nr. 509/73, moet bij de in artikel 1, lid 2, sub b), dezer verordening bedoelde produkten, waarvan de prijs afhankelijk is van die der produkten waarvoor in het kader van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten is voorzien in interventiemaatregelen, worden geacht alleen te bestaan uit het variabele element, dat is bedoeld om rekening te houden met de prijzen van de basisprodukten;**

2. Wanneer de heffing op de basislandbouwprodukten nihil is, mag bij uitvoer van de verwerkte produkten geen monetair compenserend bedrag worden toegepast.

Lecourt Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner Monaco

Pescatore Kutscher Sørensen O'Keeffe

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op zeventien juni negentienhonderdvijfenzeventig.

De Griffier

A. Van Houtte

De President

R. Lecourt

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL G. REISCHL VAN 14 MEI 1975 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

In de onderhavige prejudiciële zaak gaat het over monetaire compenserende bedragen, waarvan de problematiek reeds in een aantal andere gedingen, onder andere in zaak 34-74 (SA Roquette Frères/Franse Regering, arrest van 12 november 1974, Jurispr. 1974, blz. 1217) aan de orde is geweest.

Ik behoef derhalve niet eerst in te gaan op de structuur van deze regeling, die bij 's Raad verordening nr. 974/71 van 12 mei 1971 (PB nr. L 106 van 12 mei 1971) werd vastgesteld en bij 's Raads verordening nr. 509/73 van 22 februari 1973 (PB nr. L 50 van 23 februari 1973) werd gewijzigd — onder andere met het oog op Lid-Staten, welker munteenheden de in de internationale regeling van 12 mei 1971 toegelaten fluctuatiegrens in benedenwaartse richting overschrijden.

Ten aanzien van de feiten van het hoofdgeding dient in het kort het volgende te worden opgemerkt.

Verzoekster in het hoofdgeding, een Italiaanse deegwarenfabriek, exporteerde op 6 augustus 1973 een partij uit meel van durum tarwe vervaardigde deegwaren naar de Bondsrepubliek Duitsland. Daarop werd ingevolge artikel 2, lid 2, van verordening nr. 974/71 een compenserend bedrag ad 3 365 lire per 100 kg geheven, zoals vastgesteld in bijlage I, deel 8, van de op 1 augustus 1973 in werking getreden Commissieverordening nr. 2102/73 van 31 juli 1973 (PB nr. L 213 van 1 augustus 1973).

Deze uitvoerbelasting achtte verzoekster onverschuldigd. Zij diende derhalve, na onder protest te hebben betaald om de uitvoer mogelijk te maken, op 3 december 1974 bij de Pretura te Triëst, een verzoek in om een dwangbevel tegen de